

38. Wolkrův Prostějov

ZPRÁVODAJNÍK
FESTIVALU POEZIE

1.

21. - 24. ČERVNA
ROKU 1995

Obyvatelé středověkých měst očekávali příchod kejklířů dychtivě, s dráždivým napětím. Samotná jejich přítomnost ve městě byla vítanou změnou životního rytmu. A i pokleslé umění bylo aplaudováno.

Novověký Prostějov vítá již po osmatřicáté amatérské umělce, kteří zpravidla přicházejí s uměním kvalitním, nadstandardním, mnohdy experimentujícím a rafinovaným. Místní vyznavači básnického slova a jevištního výrazu byli po léta kultivováni jak osvědčenou úrovní hostujících umělců, tak avangardním Hanáckým divadlem. Občané města se v citlivé fázi slunovratu na mladé umění ze všech koutů republiky těší. Spolu s Jiřím Suchým vědí, že trocha poezie Jsou obdarováni a vděčně dary krásna přijímají. Ještě šťastnější jsou ti, kteří umějí rozdávat. Zúčastnit se Wolkrova Prostějova je opojné. Také jsem se před více než třiceti lety dvakrát zúčastnil.

Budtež proto vítáni, milí recitátoři, básníci i porotci! Staňte se pozornými posluchači a diváky, vy z tohoto města! Necht' jste odměněni i vy všichni, kteří jste sem ku svému štěstí doputovali!

Mgr. Jan Šverdík
starosta města Prostějova

Vážení účastníci Wolkrova Prostějova 1995,

upřímně Vás zdravím jménem Obce spisovatelů, která sdružuje přes sedm set členů a další desítky autorů různých profesních zaměření, kteří jsou jejími kolektivními členy. Přeji Vám, abyste se v Prostějově cítili co nejlépe, navázali nová přátelství a ujistili se ve víře, že mluvené slovo je nezastupitelné. Ty tam jsou doby, kdy tzv. umělecký přednes nebyl chápán jako svébytná umělecká disciplína. A zmizela naštěstí i propast mezi profesionálním a amatérským přednesem. Ve vnímání mnohých milovníků mluveného slova tento rozdíl nikdy neexistoval, jiní jej uměle udržovali při životě. Od roku 1990 se na Poděbradských dnech poezie, nejreprezentatnější přehlídce tohoto uměleckého odvětví společně pro Českou a Slovenskou republiku, setkávají interpreti zvukných jmen především z řad herců, posluchačů vysokých i středních divadelních škol a laureátů Wolkrova Prostějova, "federálního" Moravského festivalu poezie ve Valašském Meziříčí, Hvězdoslavova Kubína a dalších amatérských soutěží. Jistěže jsou rozdíly mezi věkovými skupinami, jak je znáte z Wolkrova Prostějova, mezi žáky konzervatoří, posluchači DAMU, JAMU, VŠMU a mladými herci. Ti jsou většinou tu více, tu méně technicky vybavenější a mají větší zkušenosti lidské i umělecké. Ve Vás však žije cosi vzácného a jedinečného: spontánní zaujetí "amatérské" ražby, první ohledávání světa krásné literatury, pocit zázraku z toho, že jste se potkali se svým autorem a s textem, který toužíte sdělit posluchačům, především kolegům. Toto zázračné setkání prožívají i vnímaví studenti divadelních škol a profesionálové, u nichž profese není shodná s machou; jsou to však zázraky opakované, jimž chybí pel prvotního úžasu, který je ozdobou většiny z Vás, pokud jste citliví pro vnímání světa a umění. Může tomu tak být za dvou předpokladů:

1. Musíte být čtenáři z potřeby formující se osobnosti, vy sami bez berliček různých účelových sborníků si musíte zvolit text, který Vás oslovil a stal se pro Vás poselstvím, s nímž se chcete svěřit.
2. Musíte být právi autorovi, vědět o něm co nejvíce, chtít jeho poetiku (v tom Vám mohou pomoci metodici, lektori, pedagogové, přátelé), a musíte k této vědomé službě autorovi přidat svůj vklad, své ztotožnění, svůj názor, svou duši, srdce i rozum, které rozeznají Váš hlas. Řečeno ještě jinak: nesmíte "převálcovat" zvoleného autora svým já, egoistickým a narcistickým zrcadlem, které láká k sebevzhlížení a jež "s úspěchem" podvodně a se zdáním uhrančivé přesvědčivosti používají deklamátoři-šamani. Ti se dostávají ještě na horší úroveň než oni profesionálové mající několik "šuplíků", kteří předčítají se stejnou závažností (jde přece o poezii!) a nerozeznatelně Máchu jako Erbena, Nerudu jako Hála, Vrchlického jako Zeyera, Šrámka jako Dyka, Nezvala jako Seiferta, Holana jako Zahradníčka, Ortena jako Hraběte. Deklamátorské šamanské dělá totéž ve jménu tzv. seberealizace, dalšího z klamu tohoto uměleckého oboru. Budte rytíři ve službách toho, jehož jste si svobodně, a tedy dobrovolně zvolili. Služba na rozdíl od služebnosti je vlastnost

rytířů. Jen tak okysličíte svůj tvůrčí proces vlastním intelektem a fantazií.

Vážení přátelé (dovolte mi, prosím, to oslovení), buďte v Prostějově šťastni, odnesete si do svých domovů jedinečné a neopakovatelné zážitky a zůstaňte věrni zázraku slova i dalším odvětvím umění a kultury vůbec. Jistě, dá se bez toho všeho žít, ale je to život chudý, materiální "živoření", jemuž chybí cosi podstatného: rozměr krásy a transcendentna.

Za OBEC SPISOVATELŮ zdraví WP
její místopředseda doc. PhDr. Vladimír Justl, CSc.

POEZIE POTŘEBUJE ZANÍCENÉ SPŘÍZNĚNCE

aneb Český umělecký přednes 1994

Poezie - je to ta rozdrbaná, naivní i dle výrazu vychytralá dívenka, která se na nás dívá ze stránek zpravodaje loňského Wolkrova Prostějova a měla značku "WP" na klobouku? Nebo snad nabízela WP jako záchraný pás pro ty, kdož ji milují? - I tak si můžeme její gesto vyložit.

"Zanícenými spřízněnci poezie" totiž myslel básník, dramatik a předseda parlamentu Milan Uhde, jehož v titulu citujeme, recitátory. (Napsal to ve vyznání dalšímu festivalu amatérského uměleckého přednesu - Moravskému festivalu poezie ve Valašském Meziříčí, jemuž bylo loni 30 let.) Právě na přednášeče literatura zapůsobí natolik, že cítí potřebu si ji přivlastnit a zároveň ji sdělit. Propůjčují svůj hlas, vysvobozují ji z tichého zakletí na stránkách knih, a tím ji pro sebe a často i pro své posluchače umocňují. Pravdou je, že jejich počet v posledních letech klesl. Ne, že by bylo v populaci náhle méně mladých, kteří potřebují poezii. Spíš mají dnešní -náctiletí štěstí, že názor na život i společnost lze veřejně vyslovit i bez složitého přediva metafor. A taky smůlu, že pragmatická doba nasvícená barevnými televizními seriály na deseti a více kanálech je odlákává od knih. Z čtenářů jsou dnes více diváci a komplikovanější struktura literárních textů se pro ně stává těžce louskaným oříškem. A když už se mladí přese vše k poezii proderou, jen těžko hledají a nacházejí spojení, další spřízněné duše, radu, jak text interpretovat, jaké výrazové prostředky použít. A stále platí, že poněkud výjimečný zájem i talent potřebují pěstovat. Takže ano, počty recitátorů se výrazně ztenčily a těch, kteří najdou cestu do regionálního kola a mají šanci dostat se na Wolkrov Prostějov, Šrámkovu Sobotku, Moravský festival poezie či Poemu, je jen hrstka.

Právě loňské národní recitační přehlídky však zaznamenaly, že pomaloučku, polehoučku přichází jistá renesance přednesu. V kvalitě účastníků se to ve srovnání s roky 1992 a 1993 projevilo už v regionálních kolech. Vyšší kvalitu dramaturgického výběru a solidnější interpretaci zaznamenaly národní přehlídky. V repertoáru sice nelze zaznamenat výraznější zaměření na určitý typ poezie, ale rozhodně se rozšířila škála recitovaných textů. Od stále se vracějícího Préverta, ale také věčného a už poněkud obehnaného Holubova Psa v lomu, se recituje Hauková, Kolář, Wernisch, stále Orten, Rilke, ve větší míře se vrací Mikulášek, Šiktanc, Šotola, ale i po více než čtvrtstoletí Nezval - jeho Neznámou ze Sieny jsme slyšeli v uchvacující, zcela současné interpretaci Stanislava Rubáše. Na Poemě příjemně překvapily dva zajímavé, dramaturgicky velice rozdílně pojaté úryvky z Dykova Krysaře. Pro šestnáctileté a ani dvacetileté přitom nejde o opakování, ale o životní objevy! A občas je "objeven" i autor známý a pro přednes nepředpokládaný - např. odchovanci královéhradeckých Jeslíček tak našli a pro přednes obhájili téměř zapomenuté prózy Poláčkovy. Ty však rozhodně nebyly jedinou výpravou do sféry úsměvu, hravosti, humoru a jeho aristokratičtějšího příbuzného nonsensu. Ve všech soutěžích přibýlo úsměvných a humorných textů (Otto, Vyskočil, Vodňanský, Fulghum, Leacoc, Jirotko, Frynta, Corrol, Cross, v souborech Morgenstern, Jandl a další.) Tady lze jednoznačně hovořit o výrazné tendenci současného českého přednesu. Jde o texty posluchačsky vděčné, možná proto je jev, po němž se řadu let marně volalo, zpochybňován. Ale ne každý humor je podbízením se publiku, interpretační příprava a výstavba takové předlohy není o nic méně náročná než u textu s vážným, i filosofickým poselstvím. Za všechny lze jako příklad uvést náročně hlasově i pohybově koncipovaný výkon V. Březky v próze P. Otty Mládenec kupuje nový šat nebo J. Tomášíkové v Poláčkově O posazení klobouku. A nelze tady nevzpomenout přednes Markéty Hájkové na MFP. Dosud téměř neznámá recitátorka (postoupila ze Šrámkovy Sobotky) překvapila promyšleně obsahově i formálně koncipovaným přednesem textu Ch. Crosse Posedlost. Pracovala s hlasovou stylizací přecházející až do melodie s tempem a úměrným využitím pohybu a gesta perfektně umocnila komický účín předlohy.

Přesto je pravda, že sólovému přednesu chybí odvaha po provokativním sebevyjádření, výrazné poselství, odvaha překročit normy. Většina sólistů např. Wolkrova Prostějova byli vnímaví i talentovaní mladí lidé, ovšem bez dostatečné tvůrčí razance i zaujetí, které by se proměnilo v důkladnější práci s textem před jeho interpretací. Ale přesto se odstupem času jasně vyčleňují osobité přednesy - např. Markéty Skřčené (Prévert) či myšlenkově i interpretačně velmi zajímavý výkon Stanislava Rubáše v Třetí elegii R. M. Rilka i v již zmíněné Nezvalově Neznámé ze Sieny. Když k nim připočteme jistě ne vnějškově efektní, ale plné niterného napětí projevy Kamily Drtinové (Orten, Halas) a příslib který v úryvku o Tlachapoudovi v Carrollově Alence v kraji divů naznačila mladičká

Kateřina Petrlíková, jeví se minulý rok v přednesu docela slibně. Ono těch výrazných, nezaměnitelných, prostě nej- nebývalo nikdy mnoho. Proto si myslím, že neměl pravdu Mirek Kovářík, který se ve 3. čísle WP přiznal, že je na přehlídce už potřicáté a řekl: "...v posledních letech tady chybí výrazné umělecké, trochu provokativní inscenace, které zneklidní zejména hladinu soutěže divadel poezie. A koneckonců i sólistů. Jesliže v budoucnu k něčemu takovému dojde, bude se muset uvažovat, jestli to takhle ze setrvačnosti může pokračovat." Nejspíš to napsal před zhlédnutím posledního vystoupení - Naivně poetického divadla z Plzně, které uvedlo Párty na troskách deníku Malého lorda, provokativní erotickou poezii surrealisty Karla Hynka. Šlo o inscenaci, která rozhodně měla blízko k uměleckému činu už mírou nadhledu, kterou dokázala při interpretaci udržet. Dokonce navázala i na často vzpomínanou tradici WP - divadla poezie tu nejednou uváděla dosud nepublikované texty autorů, na něž oficiální proud literatury zapomínal pro jejich myšlenkovou či formální nonkonformitu. A přinejmenším sólistické výkony, o nichž jsem se zmínila, byly do té míry výrazné a nezaměnitelné, že by bylo velmi nespravedlivé hovořit o pouhé setrvačnosti. Pravděpodobně hned tak neuslyšíme přednes - politikum. I když kdoví, zda úpěnlivé hledání křehkosti a něhy, které zaznělo třeba ve výkonech Kamily Drtilové, není to dnešní, skutečně nejopravdovější politikum. A zda my, pro něž sebevyjádření znamenalo revoltu a hledání velké formální gesto, právě tímto požadavkem nevyjadřujeme jistou setrvačnost.

PhDr. Vítězslava Šrámková,
vedoucí ARTAMA Praha

(Přetištěno z Amatérské scény 1/95 se souhlasem autorky)

KDO, CO? O KOM, O ČEM?

ESPRIT NAIVNĚ POETICKÉ DIVADLO Plzeň

Přesně před rokem vznikla v Prostějově tato dohoda: Já a Renata Vordová (do té doby moje pravá ruka v Naivně poetickém divadle po dlouhých 15 let) si vyměníme soubory. Ona povede N.P.D. a já si vezmu její soubor Esprit. Tak se i stalo. A soubor Esprit se dostal na WP s inscenací Alžběta Bam Daniila Charmse.

Přeji Vám všem hezký zážitek.

Alena Dvořáková

Soubor Esprit N. P. D. Plzeň

uvádí v pátek 23. 6.

experimentální tragikomedii

Daniila Charmse

ALŽBĚTA BAM

překlad a scénář: Václav Daněk

úprava a režie: Alena Dvořáková

Daniil Charms - vlastním jménem D. I. Juvačov - se narodil v r. 1905 v Petrohradě. Byl za svoji tvorbu a za své výroky třikrát vězněn. Zemřel ve vězeňské nemocnici roku 1942. Jeho dílo mohlo být vydáno až v osmdesátých letech. Jeho tzv. předmětné texty, v nichž absurdita reality dominuje, dokazují, že Charms je praotcem moderní evropské absurdní literatury. Dnes je považován za jednoho z největších autorů ruské literatury 20. století.

Daniil Charms jako předzvěst postmoderny?

Již vícekrát jsme měli za to, že mezery v minulosti jsou už konečně zaplněny, že všechna bílá místa jsou už dostatečně probádána a když už ne všechna, tak alespoň ta na mapě ruské a sovětské literatury, která nám byla celá léta přednostně zprostředkovávána. A pak najednou přijde Divadlo Esprit a na jevišti se poprvé v Plzni objeví Daniil Charms.

Na knihkupeckých pultech se, pravda, Charms objevil už v roce 1992, kdy Volvox Globator vydal útlý výbor z jeho povídek Sen v překladu M. Hnila a pak ještě dvakrát v širěji pojatých souborech. Ne všichni diváci byli tedy autorem zaskočení, přesto uvedením Charmsovy Alžběty Bam přistihlo, myslím, Divadlo Esprit převažující část publika doslova v nedbalkách. Charmsovo dílo vzniklé vesměs v letech 1928-1941 (v tomto roce byl básník a spisovatel, vlastním jménem Daniil Ivanovič Juvačov, již podruhé zatčen a za pět měsíců, 4. 2. 1942, zemřel ve vězeňské nemocnici ve věku 36 let) je sice celé značně kontroverzní, ale většinou zábavné a sdělné. Ne tak Alžběta Bam. Charmsovy povídky a skeče bývají obvykle nezvykle absurdně vyostřené. Jejich zdánlivá nesmyslnost má však vždy čitelnou paralelu s nesmyslnou společenskou situací a deformovanými mezilidskými vztahy. V experimentální tragikomedii Alžběta Bam jsou podobné analogie dobře čitelné především v rámcování příběhu, vlastní "děj" jako by pak byl groteskním pojednáním názoru, který Charms sám vyslovil v roce 1937: "Zajímá mě pouze nesmysl, pouze to, co nemá žádný praktický význam. Život mě zajímá jen ve svých nesmyslných projevech."

Režisérka Alena Dvořáková si vybrala ze tří dostupných ten nejpoetičtější překlad Václava Daňka. Ač inscenaci lze těžko něco zásadního vytknout, bez problémů komunikativní je jen v již zmíněném rámcování, ve kterém představitelé totalitní moci přicházejí zatknout Alžbětu. Ale ani zbytek představení diváky nenudí, umožňuje zaposlouchat se do scénické básně vyvolávající stejně jako hudba nejružnější asociace. Totální relativismus slyšeného a viděného, kdy projevované zlo má větší průraznost než dobro, vytváří smutný groteskní svět pojednávající zase jinak prožitek světa zaznamenaný už kdysi geniálně F. Kafkou. Všeobecné vědomí hodnotového relativismu jsme v 80. letech začali nazývat pocitem postmoderním. Chápání světa ani vývoj společenských soustav však nevzniká ze dne na den. A necháme-li se dnes unášet Alžbětou Bam, zjistíme, že Charms, stejně jako Kafka, ale jako třeba i socialistický realismus v sousedství surrealismu, divadlo krutosti, absurdní divadlo, ale i Hirošima a koncentrační tábory vedle různých spasitelů předkládajících nám své Znalosti, vlastně vše, kam až v tomto století dohlédneme je pro nás předzvěstí postmoderny. Zaposlouchejme se do Alžběty Bam a přemýšlejme, kdy to všechno začalo. A jestli to někdy skončí.

Vladimír Gardavský

AMATÉRSKÉ POETICKÉ DIVADLO *Rožnov pod Radhoštěm*

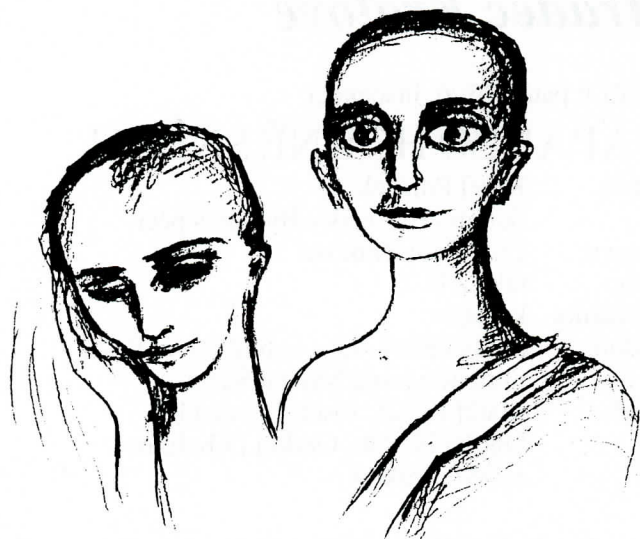
Jiří Orten:

BLAHOSLAVENÍ TIŠÍ

Hru o čtyřech dějstvích a Exodu
zhlédneme ve středu 21. 6.

"Žil jsem v čase velikého stmívání světa; na to ať nikdo z lidí nezapomene, až mne jednoho dne potkají."

Jiří Orten (1919 - 1941), známý básník, méně známý jako autor divadelních her a herec. V oněch sedmnácti, kdy přišel do Prahy, vystupoval v malých experimentálních divadlech. V Divadélku pro 99 u Topiče vzniklo zajímavé představení jevištní úpravy Horova Jana houslisty, v němž Orten recitoval titulní postavu. K Premiéře došlo již za značně ztížených protektorátních podmínek, a proto režisér v poslední chvíli rozhodl, aby se titulní postava neobjevila divákovi na očích, a Orten ji recitoval za scénou. Kritika pak zvláště vyzvedla tuto "konceptci" jako znamenitý režijní nápad.

Soubor APD vznikl v roce 1985. Členy souboru jsou převážně středoškolští studenti. Každoročním odchodem členů na další studium je soubor doplňován nebo zcela nově sestavován. Po celou dobu se pokoušel být divadlem poezie s vlastní dramaturgií, např. antická poezie, američtí beatníci, cikánská poezie, J. Rejžek, M. Holub, L. Nezdařil, Ch. Bukowski. Výjimku tvořilo vlastní zdramatizování sedmi povídek Alexandry Berkové.

Ortenovou hrou "Blahoslavení tiší" si poprvé vybral klasické drama. Nevzdálil se však ani tentokrát od svého původního zaměření, a to hledání poetična, neboť v představení je realita, místy až kafkovského ladění, konfrontována s poezií, krásnou Ortenovou poezií. Hra má svoji vlastní scénickou hudbu; složil ji Zbyněk Tvarůžek, který si zároveň z přehlídky ve Frýdku-Místku odnesl I. cenu za amatérskou režii.

Premiéra hry se konala v květnu 94. Máme za to, že jsme ji objevili a uvedli na scénu jako první divadlo vůbec.

Jarmila Halamíčková

*Členové Amatérského poetického divadla
Rožnov pod Radhoštěm:*

Kdy se příběh němé dívky ve hře "Blahoslavení tiší" odehrává, nevíme. Co když se děje právě teď mezi námi? Můžeme pochybovat, můžeme věřit, však vyloučit jeho pravdivost nelze. Mění se kulisy doby, člověk ale zůstává stejný. Doufající, bezbranný, milující, ale i krutý, lhostejný, zbabělý ... Zrovna tuto hru jsme si zvolili proto, že v této hektické době, kdy člověk hledá rozptýlení v mnohdy laciném nebo až hysterickém humoru, je občas dobré se zamyslet. Ne všem je totiž do smíchu.

ZUŠ NA STŘEZINĚ

Hradec Králové

uvádí v pátek 23. 6. inscenaci

NAPADLO HODNĚ SNĚHU

autor: Karel Poláček
(kapitola z knížky Bylo nás pět)
úprava: Ema Zámečnicková
režie: taktéž E. Z.
výtvarno: kolektiv
hudba: předválečný šlágr vybral Pavel Pešek,
upravil a hraje Michal Škraněk
hrají: Matěj Kužel, Josef Zámečník,
Ondřej Novák, Ondřej Drbohlav
a Jirka Prokop

Karla Poláčka (1892 - 1944), jednoho z našich nejvýznamnějších humoristů a satiriků, není třeba nějak zvlášť představovat. Jeho román "Bylo nás pět" vyšel v roce 1946 až po autorově smrti v koncentračním táboře Osvětim.

V románě vypráví příběhy pěti rychnovských kluků. A nejedná se jen o popis těchto příhod - to, co ve své knize mistrovsky zachytil, je způsob myšlení těchto kluků. Do jejich řeči "přetlumočil" svět kolem nich. Mimořádného účinku je zde zejména dosahováno svéráznou jazykovou stylizací - spojením "klukovského" způsobu vyjadřování s jazykem školních učebnic a slohových úkolů.

To byly zřejmě hlavní důvody, proč se "moji kluci" s Poláčkem a jeho knížkou tak skamarádili. Dlouho jsem však nemohla nalézt klíč, jak převést vybranou (do etud a her rozpracovanou) kapitolu v inscenační tvar. Zachovat onu jazykovou stylizaci, nezůstat přitom při pouhém vyprávění, dodat něco ze svého - přitom neublížit milovanému autorovi - to byl ten problém. Když jsem měla pocit, že "už vím", šla práce velice rychle kupředu. Výsledek je nyní k vidění.

Klukovskou partu (raritu to v "dramaťáku") jsem vytvořila před časem s touhou řešit tak tento problém: chlapců je v souborech málo (neříkám vždy, ale často) a utlačování tak holčičí přesilou ze souborů odcházejí. Nebo se z nich stávají jakýsi "holokluci" - ztrácejí to, co dělá kluky kluky. Soubor je tedy sestaven z chlapců z různých ročníkových skupin literárně dramatického oboru naší ZUŠ. Celý tento "experiment" se mi osvědčuje - ostatně, je to snad na představení vidět.

"Napadlo ..." není jediným představením této party. Pracovali jsme na textu kolegy Josefa Tejkla "Tvůj knír strašně píchá dědečku", poměrně s úspěchem hrajeme nového "... šejkspíra ...".

Náš LDO je na dnešní poměry obrovský. Učí nás pět interních učitelů a jeden externí. Naši žáci se objevují snad na všech letošních národních přehlídkách. Pravidelně vystupujeme na naší scéně Divadélko Jesličky.

Z neúspěšnějších inscenací (mluvím teď pouze o

žácích svěřených do mé péče) uvádím: Sobecký obr - Oscar Wilde, národní přehlídka dětského přednesu v Mělníku, rok 1991

Lakomá Barka - Jan Werich, národní přehlídka dětského divadla v Prachaticích, Jiráskův Hronov, rok 1992

Zvířátka a loupežníci - František Hrubín, národní přehlídka dětského přednesu v Ústí nad Orlicí, rok 1993

Něco z Maryši pro jednu herečku a housle - Ema Zámečnicková s použitím textů bří. Mrštíků, nár. přehlídka netradičního divadla v Písku, Jiráskův Hronov, rok 1994

Napadlo hodně sněhu - nár. přehlídka dětského divadla v Ústí nad Orlicí, Jiráskův Hronov, FEMAD, a dal.

Představení " ... šejkspír ..." teprve na své úspěchy (nebo neúspěchy) čeká. Má být jakýmsi nenásilným přechodem z let klukovských do dospělých, z let "dramaťáckých" do let "velkého divadla" ...

Mozaika pohledů

žáků ZUŠ na Střezině

v Hradci Králové na svůj dramaťák

... perfektní kolektiv se smyslem pro humor ... rádi se vidíme ... scházíme se i o prázdninách ... nebo o víkendu ... chodíme z vlastní iniciativy ... nikdo sem nechodí z donucení ... máme dobrý vztah k divadlu ... celkem dobře si rozumíme ... soubor je dobře sešraný ... když má nastat doba našeho společného setkání, vždy se velmi těším ... když mají všichni správnou náladu (a to je často), tak dovedeme vytvořit mnoho zajímavých uměleckých děl ... když nás představení, které hrajeme, nebaví, tak to řekneme a zkusíme hrát něco jiného ... když přijde do kolektivu někdo nový, přijmeme ho do kolektivu, po krátké době se skamarádíme a je to dobrý ... máme se všichni rádi - navzájem ... vyjímky neexistují ... jak kdy, jak kdo ... rádi jezdíme na přehlídky, soustředění atd. ... tvoříme podle vlastního rozumu a nevlastních předloh ... tvoření nás všechny baví ... kostýmy a rekvizity tvoříme (občas) sami ... scházíme se, kde se dá ... zázemí máme krásné ... kolektiv dokáže přijmout nové členy, i když nezapadnou tak, jako starí známí ... dobrým přítelem je humor a věrnou kamarádkou dobrá nálada ... ovšem, někdy to přezneme tak, že se rozlobí i Ema ... ještě když jsem do dramaťáku nechodil, koukal jsem jenom na televizi a teď chodím radši na dramaťák ... chodím ze své vůle ... nejdříve jsem chodila jen tak pro zábavu, aby nikdo neřekl, že nikam nechodím, ale zjistila jsem, že to není jenom zábava, a proto mě to začalo víc zajímat ... nejvíce mě baví přednes ... když pak stojím na jevišti, mám sice trému a třesou se mi kolena, ale je

to krásný pocit, že mě diváci pozorují a někdy se i smějí ... i když nechci pokračovat jako profesionál, protože si myslím, že talent na to nemám, tak mě to přinese i něco do života ... dokážu hovořit bez zádrhelů a nebojím se vystupovat před cizími lidmi ... nemám čas chodit i jindy, protože mám mnoho učení ... někdy se mi sice nechce na dramata, ale pak se mi tam natolik líbí, že se mi nechce ani domů ... je nás moc, jsme rozděleni do dvou skupin ... V pondělí je klidnější ... od 13 do 16 let ... celkem mě to baví ... jak co a jak kdy ... je to lepší než někde venku vyvádět ... baví mě hry a nebaví spolupráce na představení, nebo také když děláme cvičení tak jít první ... máme zařízenou učebnu ... v poslední době dramata opustilo několik lidí a myslím, že to zase velká škoda není, i když trochu to vadí ... pomáhá mi to najít samu sebe ... vážím si lidí, které kolem sebe v dramatu mám a myslím, že teď, kdybych odešla, by se mi po nich moc stýskalo ... někdy se mi moc nechce ... holky jsou nad kluky v přesile - škoda ... avšak chlapců máme ve školách tolik, že můžeme být rádi, že si od nich odpočnem...

... a na genezi představení "Napadlo hodně sněhu"...

stačí jenom krok a skok
a už je tu 1994 tento rok
říká se
nás bylo pět
chlapců jako květ
proto vysvětlím vám hned
naš příběh jako med
čtyři s rakví chlapci kráčí
chlapci všichni se mračí
to jest legrace vždyť jen věru
bylo nás pět
hned do pěti fotek se řadíme
letmý úsměv nasadíme
úsměv na rty
dobré karty
nikdo není líný
protože jíme vitamíny
pak řekneme vám pár slov
jako na zádech berušky krov
potom se jde na bruslení
nikdo na bruslích nelení
všichni jsou ze zimy zelení
a slov pár následuje pak
nemluve vážení, běda, běda
teď bude lov na medvěda
ještě slov pár a nic víc
to ale nestačí sic
a pak velká událost s karbidem
pár slov a nic víc
potom zapálíme třaskavinu
bum prásk cililink kvák
upustil pan Fajst s mlíkem punclák ...

... nejdříve mne to nebavilo, protože se mně to zdálo jako trapné, nezábavné ... bylo to vzaté úplně jinak, než bych si představoval ... Ema přišla na nápad, pak mne to chytlo a začalo děsně bavit ... lidem se to líbilo ... je to určitě začátek šňůry skvělých představení ... moc se vždycky těším ... všichni kluci si moc rozumíme ... určitě jsme protrhli hranici profesionálního a amatérského divadla ... i když to úplně profesionální není ... z počátku jsem neměl valný pocit ... Emílie Zámečnicková přinesla scénář na počítači zhotovený ... pak to šlo rychle ... všichni se vžili do představení ... máme problémy vytvořit tmu ... potom se špatně hraje ... je to fyzicky namáhavé ... ale my dobří ogaři to zvládneme ... jeden nosí brýle a někdy při fyzické scéně se mu rozbijí, ale o to je to zajímavější ... představení se skládá z několika tváří ... nikdo neví, kdy sirka zhasne. Toto představení je také velmi osvětleno ... všichni jsme velmi dobří přátelé ... vybrali knihu Karla Poláčka "Bylo nás pět", protože se nám líbila ... kapitola se mně

nezdála nejlepší ... potom jsme chvíli kysli a pak jsme dělali rozděleně etudy z té kapitoly, neboť jsme hodlali vše hrát ... ale nic moc ... Emanuluška vytvořila šíleně dlouhý scénář ... mně se to moc nezdálo ... pak jsme jeli podle scénáře a šlo to strašně rychle kupředu ... recitace a grotesky ... každý za sebe ... původně jsme měli notýsky ... pak z toho sešlo, neboť sme koukali dolů a nebyl kontakt ... pak jsme vymysleli sirky a pak Matěje a Ondru ... Ondra D. klasicky neuměl text a opakoval ho po Matějovi ... vypadalo to dobře, tedy zůstalo při tom ... zajímavé je, že jsme prakticky celé představení vytvořili za nedělní soustředění ... baví mě režie ... máme i úlety, které nacházejí obrovskou oblibu u klasiků typu René Levínskému např.: Buldog contra Hugo ...

*Laskavě připravila
a obratem nám zaslala i za "svoje kluky"
Ema Zámečníková*

ISPIROMAT

*od Lenky Chytilové,
básniřky, nakladatelské redaktorky
a lektorky letošního WP.*

POEZIE

- Ivan Wernisch: Ó kdežpak, Frc, (a "divné" prózy:
Doupě latinářů, Pekařova noční nůše)
pozn.: L. Ch. tvrdí, že Doupě se
mláďátkům (to jako VÁM) moc líbí.
- Antonín Přidal: Sbohem ale čemu
Ivan Jelínek: Světlo a tma, Kořist
(těžké, ale krásné)
- Ivan Blatný: Stará bydliště,
Pomocná škola v Bixley,
Verše 1933 - 1953
- Jáchym Topol: Miluju tě k zbláznění,
V úterý bude válka
- Ewald Murrer: Zápisník pana Pinkeho
Jaromír Typlt: Concerto Grosso, Ztracené peklo
(udělena Ortenova cena)

a autoři z okruhu bývalých Iniciál, kteří už mají 1 - 2
knížky: Petr Borkovec Pavel Petr, J. H. Krchovský ...

PRÓZA

- Alexandra Berková: Magorie,
Utrpení oddaného Všiváka
- Tereza Boučková: Indiánský běh,
Křepelice (výborné pro holky)
- Michal Ajvaz: Návrat starého vraha (povídky)
- Přemysl Rut: Náměsíčný průvodce Prahou
- Antonín Přidal: Slovník do hrstí (fejetony)

TAJE

V klobouku jak v překocném člunu
pluje chodníkem a nevidí ji
v tajících vločkách
Ona si tiše říká v rytmu kroků
Sníh
Sníh nemá jméno Naše tajná tají
Tají
Kapesníkem se setře rtěnku ústa tvář
a zmizí celá zavátá tím slovem
Tím jménem
Vlastním zatajeným dechem

(Vydechnu mlhu a ta mě sní
v téhle ulici V předjaří)

Báseň je přetištěna se svolením autorky Lenky Chytilové z její nové básnické sbírky NEBE NADORAZ, která vyšla v letošním roce v nakladatelství ALTERNATIVA JM Praha a s přispěním Nadace Obce spisovatelů.

Na Wolkrově Prostějově si ji můžete zakoupit za 55 korun u Petry Studené, hostesky festivalu, v odpoledních a večerních hodinách při představeních v DUZE.

Všele doporučuji, stojí za přečtení i za sdělení.

Osobní pozvání na výstavu autorky plakátu WP '95 a ilustrací v letošním Zpravodajníku

Když dovolíte, představím se:

Jmenuji se Jitka Slavičková a moc ráda Vás tímto zvnu na malou toulku krajem prožitku z reality i fantazie. Cestou z oblázků ukrytých obrázků. Teď právě ukrytých i vystavených zároveň. Vybrala jsem pro Vás k pokoukání a prožití několik monotypů nových s úlovky z cest bicyklových i pár starších explozí, třeba vyriace na hudbu Gershvina. Dále jsou zde zastoupeny linoryty a pár kreseb ("hlavně hlavy") též i grafický kalendář rytin a vědecká studie o životě pašíků (bez záruky) - "originálně kolorováno".

Dík za Vaši společnost na tomto kratounkém výletě kolem obrázků. Názory a vzkazy (slušné) mi můžete napsat na dvoulist v sále klubu DUHA během výstavy, nebo zavolat po 2. červenci na tel. 05/530148. Ještě mi dovolte pozvání do Brna na výstavu pro děti bez věkového vymezení. Můžete ji vidět na požádání ve vestibulu loutkového divadla Radost vstupem z Cejlu č. 29 (dvorem) do 4. července.

Ještě přání toho dobrého a zdravého nejen v tomto roce prasátek připojuje autorka tohoto dalekosáhlého úvodu. Překonala jsem se. Nashledanou.

Jitka Slavičková
Jeronýmova 11, BRNO

(pozn.: napsáno po instalaci výstavy v DUZE)

POROTY WOLKROVA PROSTĚJOVA 1995

I. KATEGORIE - sólisté

Předseda:

PhDr. Ivan Němec, PF Masarykovy univerzity, Brno

Členové:

Ing. Libor Vacek, redaktor Č. rozhlasu, Praha

Kateřina Pavelková, učitelka ZUŠ, Praha

Jana Kracíková, redaktorka, Praha

Dana Ryšková, redaktorka Č. rozhlasu, Ústí nad Labem

II. KATEGORIE - sólisté

Předseda:

Rudolf Kvíz, recitátor, Praha

Členové:

Libuše Heczková, FF Univerzity Karlovy, Praha

Lenka Fišerová, profesorka DAMU, Praha

Aleš Vrzák, režisér Č. rozhlasu, České Budějovice

III. KATEGORIE - sólisté

Předseda:

Hana Kofránková, režisérka Č. rozhlasu, Praha

Členové:

Dr. Vítězslava Šrámková, ARTAMA, Praha

Lenka Chytilová, básnířka a redaktorka, Hradec Králové

Alfréd Strejček, herec a recitátor, Praha

SOUBORY

Předseda:

Dr. Jan Roubal, Univerzita Palackého, Olomouc

Členové:

Alena Zemančíková, dramaturgyně Západočeského divadla Cheb

Dana Tučková, dramaturgyně České televize, Praha

Radovan Lipus, režisér divadla J. Myrona, Ostrava

Miloš Maršálek, HaDivadlo, Brno

Harmonogram zkoušek souborů

STŘEDA 21. 6.

- kulturní klub DUHA

13.00 - 13.45 Amatérské poetické divadlo Rožnov pod Radhoštěm

14.30 - 15.15 TERCIE A - gymnázium B. Němcové v Hradci Králové

ČTVRTEK 22. 6.

- kulturní klub DUHA

14.00 - 15.00 Divadlo poezie Mladá Boleslav

15.00 - 16.00 REGINA Břeclav

- Městské divadlo

15.30 - 16.30 KAPKA Plzeň

PÁTEK 23. 6.**- kulturní klub DUHA**

14.00 - 15.00 ESPRIT N.P.D. Plzeň

15.00 - 16.00 ZUŠ Uherské Hradiště

- Městské divadlo

13.30 - 15.00 GESTO Bratislava

16.45 - 17.15 ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

18.30 - 19.30 ŠVAM and SPOLK, ZUŠ "Žerotín"
Olomouc

NECHCETE SI ZAJÍT NA VÝSTAVU?

Účastníkům Wolkrova Prostějova, kteří mají rádi i výtvarné umění, nabízíme možnost prohlédnout si tyto výstavy:

MUZEUM PROSTĚJOVSKA**- hlavní budova na nám. T. G. Masaryka****Alois Doležel - obrazy****Lidová architektura na Prostějovsku****Secese ze sbírek Vlastivědného muzea Olomouc****(Otevřeno: 9.30 - 12.00 13.00 - 17.00)****- výstavní sály zámku, Pernštýnské nám. 8****Zdeněk Burian - ilustrace****(Otevřeno: 9.30 - 12.00 13.00 - 17.00)****GALERIE V BAŠTĚ Školní ulice****Jan Kanyza - obrazy****(Úterý - pátek: 12.00 - 17.30 sobota: 9.00 - 12.00)****MĚSTSKÉ DIVADLO****Fotografická ohlédnutí Boba Pacholíka za WP '94****(Výstava je otevřena v době představení)****KULTURNÍ KLUB DUHA****Jan Příkryl - skici, studie, nápady, projekty, realizace**
aneb PEL-MEL 1985-1995 (foyer v přízemí)**Jitka Slavíčková - skici, grafika a vědecká studie o ži-**
votě pašáků - kalendář prasátek (foyer v I. patře + šedá klubovna)**UPOZORNĚNÍ!**

Ve čtvrtek 22. 6. od 14.00 do 16.00 hodin v knihkupectví Sovíček (pod radnicí) podepisuje **Václav Vydra** knihu V. Vydry a B. Spisarové - "Vaše Dana Medřická". Přítomna bude i herečka Jana Boušková.

INFORMACE

ORGANIZAČNÍ ZÁZEMÍ

je opět v kulturním klubu DUHA ve Školní ulici č. 4. V hnědé klubovně získáte od Miloše Plotze informace k ubytování, finanční záležitosti vyřídíte s paní Miroslavou Krejčířkovou. S případnými dotazy i připomínkami se můžete obracet na další pracovníky DUHY.

I letos je v DUZE redakce Zprávodajníku WP a její redaktoři čekají na vaše názory a postřehy. Pište a přijďte s čímkoliv.

TELEFONNÍ ČÍSLA

21477 - ředitelka Duhy Alice GREGUŠOVÁ

21488 - programové oddělení Duhy
Jana HRUŠKOVÁ, Miloš PLOTZ20507 - redakce ZPRÁVODAJNÍKU,
provozní Pavel NOHA

23389 - Městské divadlo

24663 - ředitelka divadla Jana ZIKMUNDOVÁ

22433 - informace (vlakové spoje)

25816 - informace (autobusové spoje)

29531 - motel Čubernice

70123 - hotel Romže

24561 - hotel Avion

POKLADNA WP

v kulturním klubu DUHA v hnědé klubovně. Ve středu 21. června bude otevřena od 13 do 18 hodin, ve čtvrtek 22. a v pátek 23. června od 10. do 18 hodin, v sobotu 24. června pak od 9 do 12 hodin.

STRAVOVÁNÍ

Všichni účastníci WP dostanou příspěvek na stravné, které bude vyplaceno v den příjezdu ve výši 25,- Kč, ostatní dny pak 50,- Kč na osobu a den.

RELATIVNĚ LEVNÉ STRAVOVÁNÍ

Doporučujeme zde:

Bufety: DESI - Žižkovo náměstí
Pod radnicí - náměstí T.G.M.
Jednota - Netušilova uliceRestaurace: Beseda - Žižkovo náměstí
Lázně - Floriánské náměstí
Hradební pivnice - Hradební ulice
U Antoníčka - za Plořem
Živnostenský dům - Poděbradovo náměstí

Pizzerie: Knihařská ulice 12

PŘEPRAVA ÚČASTNÍKŮ WP, ubytovaných v motelu Čubernice

Pro účastníky WP je zajištěna zvláštní autobusová doprava.

Doprava, zajištěná pořadatelem (zdarma):

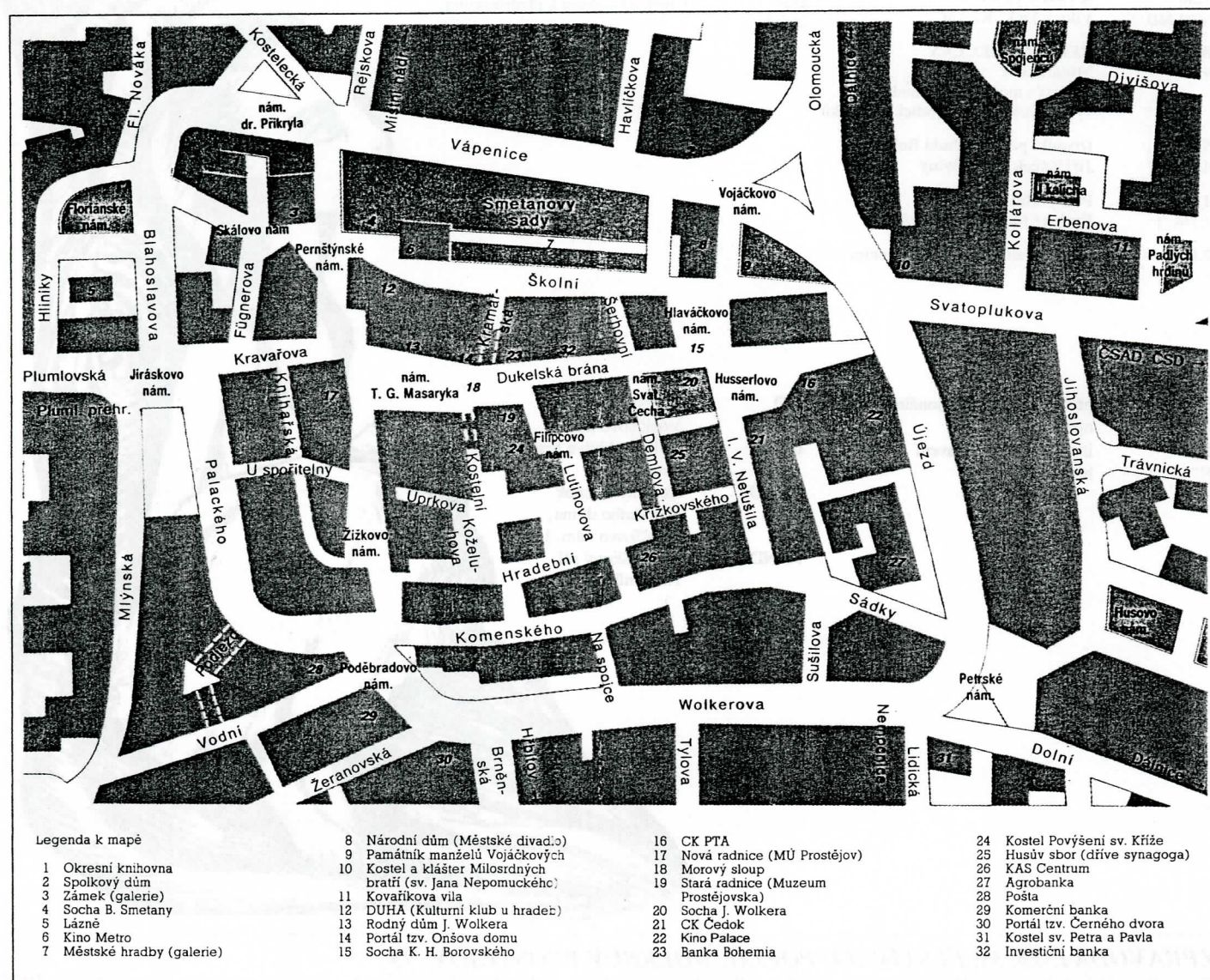
- středa 21. 6. 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na Čubernici
- čtvrtek 22. 6. 7.40** - odjezd od motelu Čubernice k Městskému divadlu
- 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na Čubernici
- pátek 23. 6. 8.00** - odjezd od motelu Čubernice k Městskému divadlu
- 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na Čubernici
- sobota 24. 6. 8.30** - odjezd od motelu Čubernice k Městskému divadlu
- 24.00** - odjezd od kulturního klubu DUHA na Čubernici

Dále uvádíme některé autobusové linky, které lze použít během dne ze zastávky PV - lázně na Plumlov - přehrada (zastávka na znamení v blízkosti motelu Čubernice).

Uváděné časy z PV platí pro odjezd z autobusového nádraží, ze zastávky PV - lázně odjezd cca o 5 minut později.

PROSTĚJOV - PLUMLOV - přehrada spoj (platí v pracovní dny)	PLUMLOV - přehrada - PROSTĚJOV spoj (platí v pracovní dny)
PV - Boskovice 14.45	Boskovice - PV 12.43
PV - Drahaný 18.35 / 22.45	Drahaný - PV 8.27
PV - Hamry 13.50 / 15.00	Hamry - PV 7.12 / 8.53
15.50 / 16.45	14.23 / 16.18
PV - Protivanov 20.05 / 22.45	Protivanov - PV 13.35

Je možné využít i linku MHD č. 8 - zastávka opět u lázní, kde je vyvěšen jízdní řád, ale jede pouze do Mostkovic, odkud je k motelu Čubernice asi 600 metrů.

PROGRAM

Středa 21. června

- 15.00**
ČS ND Porada lektorského sboru
- 17.00**
DUHA Zahájení festivalu
- 17.15**
DUHA "S" **TERCIE A**
(alias Hnus and Flus Company)
gymnázium B. Němcové v Hradci
Králové
Oldřich Wenzl: Slepé děti
- 18.30**
DUHA "S" **Amatérské poetické divadlo**
Rožnov pod Radhoštěm
Jiří Orten: Blahoslavení tiši
- 21.30**
DUHA Otevřená diskuse k představením

Čtvrtek 22. června

- 8.30**
PS ND Hlasová a pohybová rozvečka
recitátorů s Lenkou Fišerovou
- 9.30**
jeviště MD Přehlídka recitátorů sólistů
- 15.00 - 16.30**
zákulisi MD Seminář s nepostupujícími recitátory
- 17.30**
jeviště MD "S" **KAPKA PLZEŇ**
Viktor Dyk: Krysař
- 18.45**
DUHA "O" **REGINA BŘECLAV**
Minótauros
Scénická montáž textů, hudby,
výtvarných a choreografických prvků
- 19.40**
DUHA "S" **Divadlo poezie Mladá Boleslav**
Jiří Žáček : Ptákoviny
- 21.00**
DUHA "I" **Petr Váša:**
Fyzické básnictví Petra Váši
- 22.00** Otevřená diskuse k představením

Pátek 23. června

- 9.00**
PS ND Hlasová a pohybová rozvečka
recitátorů s Lenkou Fišerovou
- 10.00 - 13.00**
jeviště MD Finále recitátorů sólistů
- 14.00 - 15.00**
zákulisi MD Seminář s recitátory - finalisty
- 15.00**
jeviště MD "H" **Divadelní soubor**
GESTO Bratislava
Švantner - Babiak: Vlkolak
- 17.45**
jeviště "O" **ZUŠ Na Střezině Hradec Králové**
Napadlo hodně sněhu
na motivy knihy Karla Poláčka
"Bylo nás pět"
- 18.45**
DUHA "O" **ZUŠ Uherské Hradiště**
Milan Nápravník: Všichni tři
se třesou radostí
- 19.30**
DUHA "S" **ESPRIT n. p. d. PLZEŇ**
Daniil Charms: Alžběta Bam
- 20.30**
jeviště MD "O" **ŠVAM and SPOLK**
ZUŠ "Žerotín" Olomouc
TYGR? JA, AHA
adaptace na motivy knihy W.Saroyana
"Tracyho tygr"
- 21.45**
DUHA Otevřená diskuse k představením

Sobota 24. června

- 8.00** **POETICKÝ JARMARK**
na náměstí T. G. Masaryka
- 15.00**
DUHA **...aneb tečky za WP '95**
přehlídka laureátů WP '95
- 19.00**
DUHA "I" **E. L. Masters:**
SPOONRIVERSKÁ ANTOLOGIE
Dejvické divadlo Praha
- 21.00**
DUHA **DIVADLO V KAPSE Prostějov -**
Eva, Jana, Olda
s poslední tečkou - hudbou 60. let,
divadelními skeči a nečekanými výpady
poezie Ivana Wernische a Pavla Šruta
v provedení Miloše Maršálka, Miloše
Černouška a Břetislava Rychlíka -
herců HaDivadla Brno

Vysvětlivky:

- "S" přehlídka vítězů regionálních kol
"O" open festival
"I" inspirativní představení
"H" host festivalu

- MD Městské divadlo,
Vojáčkovo nám. 1
DUHA Kulturní klub u hradeb,
Školní 4
ČS ND Červený salonek
Národního domu,
Vojáčkovo nám. 1
PS ND Přednáškový sál
Národního domu

